

καὶ ὀπισθοδρομοῦν διὰ τῆς ἀμύνης. Αἰσιώτερα ἦρε
τὰ πράγματα ἐντὸς τῶν δύο Ἑγεμονειῶν παρ' ὅ,τι
ἐδύνατο εὐλόγως νὰ ἐλπίσῃ, διότι καὶ ἡ Μολδαυία
καὶ ἡ Βλαχία προθύμως τὸν ἐδέχθησαν, καὶ ὑπὲρ τοῦ
δύο μῆνας πούποτε Τοῦρκοι δὲν ἐφάνησαν. Ἀλλὰ
καὶ αἱ τόσον αἰσiai περιστάσεις, καὶ ὁ τόσον πολύ-
τιμος τῆς ἀνέσεως καιρὸς δὲν τὸν ὠφέλησαν. Ὅλη
ἡ δύναμις τοῦ ἦτον ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ὅτι, ἀναδεχ-
θεὶς παρρησίᾳ τὸν ἀγῶνα, ἀντεπροσώπευε μυστικῶς
τὴν Ῥωσσίαν· καὶ ὁμῶς ἐμαρτύρουν ὁ ἴδιος τὴν σω-

σωσι καὶ ν' ἀποθάνωσι χάριν τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' εἰς
οὐδὲν ὠφελήθη· ἀρ' οὐ δὲ ἀποκατέστη ἡ θέσις τοῦ
τόσον δεινῆ, παρεδόθη ἐπὶ ματαίᾳ ἐλπίδι εἰς ξένην
καὶ δυσμενῆ ἐξουσίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν καὶ ἐτελείωσε
πικρῶς τῆς ἡμέρας του. Τὸ κατὰ τὰς Ἑγεμονείας ὁ-
μῶς ἀτυχὲς κίνημά του ὠφέλησε τὰ μέγιστα τὴν
κινήθεισαν Ἑλλάδα, διότι ἔφερε μέγαν στρατιωτι-
κὸν ἀντιπερισπασμὸν καὶ βχερίας πολιτικῆς συγ-
κρούσεις μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας, αἱ ὁποῖαι
ὀλίγον ἔλλειψε νὰ καταντήσωσι καὶ εἰς ἐχθροπραξίας.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

τήριον ταύτην πλάνην, κηρύξας ὅτι μία μεγάλη δύ-
ναμις προστατεύει τὸν ἀγῶνα, καὶ ἀναγκάσας τὴν
Ῥωσσίαν καὶ τὸ κίνημά του πανδήμως νὰ κατακρίνῃ,
καὶ τὴν συναίνεσίν της εἰς ἀποστολὴν Ὀθωμανικῶν
δυνάμεων ἐντὸς τῶν Ἑγεμονειῶν προθύμως νὰ δώσῃ.
Ἐξ αἰτίας τούτων εὐρέθη ἐν μέσῳ ἀτάκτων, ἀπει-
θῶν, ἐπιβούλων καὶ προδοτῶν, ἀναγκαζόμενος νὰ φρον-
τίζῃ ἀδιαλείπτως περὶ τῆς ἀσφαλείας του. Αἱ μά-
χαι τοῦ Δραγασανίου, τοῦ Σκουλενίου καὶ τοῦ Σέκου,
καὶ ἡ γενναία ἀντίστασις τόσων ἄλλων πολεμιστῶν
μετὰ τὴν ἀπέλευσίν του, ἀπέδειξαν, ὅτι εἶχεν ὑπὸ
τὴν ὁδηγίαν του ἄνδρες ἐτοιμοὺς, καὶ νὰ τὸν δοξά-

ῇ δὲ μνήμη τοῦ Ὑψηλάντου, ὅπως καὶ ἂν τὸν θεω-
ρήσῃ τις, θὰ διαμένει παρ' ἡμῖν ἀγήρατος καὶ πολυύ-
μνητος δι' ὅσα μεγαλοφρόνως καὶ φιλοκινδύνως ἐ-
πεχείρησε, δι' ὅσα χάριν τῆς πατρίδος του ἐπαθε,
καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους εὐτυχῇ ἐκβασίν τοῦ ἀγῶνος,
τὸν ὁποῖον πρῶτος αὐτὸς ἐκίνησεν. Ἀναπληροὶ δὲ ὁ
διακαῆς καὶ εἰλικρινῆς αὐτοῦ ζήλος ὅλας τὰς πολι-
τικὰς καὶ πολεμικὰς ἐλλείψεις του.

